

[Christmas Møller.]

bejderne og Arbejdsgiverne klar Besked om, hvorledes den økonomiske Politik, Regeringen vil føre, vilde blive. Jeg har klart paavist, og man har ikke paa nogen Maade hverken fra Ministerens eller fra det ærede Medlems Side kunnet sige noget som helst derimod, at ingen kan i Dag ane, hvilken Pengepolitik Regeringen i Virkeligheden gaar ind for.

Naar man tænker paa den Agitation, som førtes navnlig mod det konservative Folkeparti ved Landstingsvalget i Hovedstaden i August—September og ved Folketingsvalget den 16. November, da Kronens Kurs var meget højere, end den er i Dag, hvor Angrebet særlig blev sat ind imod det konservative Folkeparti, hvor det var en staaende Cliché i „Social-Demokraten“ — som jo næsten ikke er andet end een staaende Cliché —, at man skulde stoppe Christmas Møller — dermed mente man det konservative Folkeparti —, saa stoppede man Kronen, naar man tænker paa, hvorledes det radikale Venstres Blad, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Hovedorgan, paa selve Valgdagen den 16. November med særlig Styrke fremhævede Kronepolitikken — jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan huske Saksen, som klippede i Kronen —, saa hævder jeg, at saaledes som Stillingen er i Dag, kan man med meget stor Ret sige til den Regering, der har ført denne Agitation og denne Politik: Hvad er Regeringens Pengepolitik?

Det er klart, at det kan faa afgørende Betydning i den ene eller den anden Retning for dette Lovforslags Virkninger. Det kan faa det for Arbejdsgiverne, men det kan naturligvis ogsaa faa det for Arbejderne, hvis f. Eks. den Politik, som man har set i de allersidste Dage, skal fortsættes. Derfor siger jeg: Ansvaret i denne Sag er Regeringens, fordi den ikke har givet klar Besked herom.

Dernæst vil jeg gerne sige til Statsministeren, at jeg har virkelig ikke besværet mig over, at Statsministeren fører fortrolige Forhandlinger med andre. Det maa Statsministeren gøre, saa meget han vil; men han maa meget nødig udtale sig i en saa flagrant Uoverensstemmelse med Sandheden, som han gjorde. Sandheden er jo den,

at Statsministeren har anmodet om fortrolige Forhandlinger mellem de fire saakaldte store Partier, og Sandheden er den, at midt under disse Forhandlinger begyndte han uden at meddele noget Forhandlinger med det ene Oppositionsparti. Det bebrejder jeg ikke Statsministeren, men jeg bebrejder ham, at han benægter det. Det bebrejder jeg heller ikke det paagældende Oppositionsparti, for de har naturligvis Lov til at føre de Forhandlinger, de vil. Men af Kronens Kurs i Dag, parret sammen med den politiske Udtalelse, som blev fremsat af et politisk Parti i Gaar, som Statsministeren just havde forhandlet med — af det kan Statsministeren se, hvad den Slags Ting fører til, og derfor skulde Statsministeren snarere være ked af, at han —, for at bruge et kendt politisk Udtryk af en af de klogeste Socialdemokrater, der har levet, nemlig Harald Jensen — har traadt i Spinaten, saaledes som han har gjort.

Jeg har dernæst kun to Bemærkninger at fremsætte. For det første den, at ind i Overvejelserne om hele denne Situation maa naturligvis ogsaa, saaledes som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hasle, efter min Opfattelse saa rigtigt og godt udviklede, gaa Spørgsmaalet om tvungen Voldgift, og det ærede Medlem har jo fuldkommen Ret i, at det var med Tanke herpaa, jeg fremsatte mine Udtalelser, første Gang jeg havde Ordet.

Dernæst vil jeg gerne sige, at Fastsættelse af forstændige Afstemningsregler, saaledes at Mindretal i Virkeligheden ikke kan faa afgørende Betydning, kunde efter vor Opfattelse maaske have været Nøglen til Løsning af denne Situation, men ikke, at man nedsætter en Kommission eller et Udvalg, som Statsministeren er Formand for. Statsministeren er jo Formand for et vigtigt økonomisk Udvalg, nemlig det, der har den fornemme Titel: Statsministerens erhvervsøkonomiske Raad. Det har ikke nogen Sinde gjort for 2 Øre Nytte — det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil være enig med mig i, og han er ogsaa Medlem af dette Raad. Det har intet som helst Arbejde udført, det har kun spildt nogle Timer for sine Medlemmer. Nej, det var ikke et Udvalg med den højtærede Statsminister som Formand,